NEMESIANUS

CYNEGETICA

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

AS IF INTERLEAVED

🇺🇸 2.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

AS IF INTERLEAVED

language:	Latin (LATE III CE)
base text:	Baehrens
	PLM iii (1881)
typeface:	Kings Caslon by Dalton Maag

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 325 lines 2.0

PRINT:
2 to **6**

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

NEMESIANUS
CYNEGETICA

RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

1 (1C)

VENANDI cano mille vias hilaresque labores
Discursusque citos, securi praelia ruris,
Pandimus. Aonio iam nunc mihi pectus ab oestro
Aestuat: ingentes Helicon iubet ire per agros,
Castaliusque mihi nova pocula fontis alumnus
Ingerit et late campos metatus apertos
Imponitque iugum vati retinetque corymbis
Implicitum ducitque per aula, qua sola numquam
Trita rotis. iuvat aurato procedere curru
Et parere deo: virides en ire per herbas
Imperat: intacto premimus vestigia musco;
Et, quamvis cursus ostendat tramite noto
Obvia Calliope, facilest insistere prato
Non placito, rudibus qua luceat orbita sulcis.
Nam quis non Nioben numeroso funere maestam
Iam cecinit? quis non Semelen ignemque iugalem
Letalemque simul novit de paelicis astu?
Quis magno recreata tacet cunabula Baccho,
Ut pater omnipotens maternos reddere menses
Dignatus iusti complerit tempora partus?
Sunt qui sacrilego rorantes sanguine thyrsos
(Nota nimis) dixisse velint, qui vincula Dirces
Pisaeique tori legem Danaique cruentum
Imperium sponsasque truces sub foedere primo
Dulcia funereis mutantes gaudia taedis.
L1[I] Biblidos indictum nulli scelus; impia Myrrhae
Conubia et saevo violatum crimine patrem
Novimus, utque Arabum fugiens cum carperet arva
Iuit in arboreas frondes animamque virentem.
Sunt qui squamosi referant fera sibila Cadmi
Stellatumque oculis custodem virginis Ius
Herculeosque velint semper numerare labores
Miratumque rudes se tollere ad aera pinnas
Post epulas, Philomela, tuas; sunt ardua mundi
Qui male temptantem curru Phaethonta loquantur
Extinctasque canant emisso fulmine flammas
Fumantemque Padum, Cycnum plumamque senilem
Et flentes semper germani funere silvas.
Tantalidum casus et sparsas sanguine mensas
Condentemque caput visis Titana Mycenis
Horrendasque vices generis dixere priores.
Colchidos iratae sacris imbuta venenis
Munera non canimus pulchraeque incendia Glauces,
Non crinem Nisi, non saevae pocula Circes,
Nec nocturna pie curantem busta sororem:
Nemesianus Cyn.
Haec iam magnorum praecepit copia vatum,
Omnis et antiqui vulgata est fabula saecli.
Nos saltus viridesque plagas camposque patentes
Scrutamur totisque citi discurrimus arvis
Et varias cupimus facili cane sumere praedas;
Nos timidos lepores, inbelles figere dammas
Audacesque lupos, vulpem captare dolosam
Gaudemus; nos flumineas errare per umbras
Malumus et placidis ichneumona quaerere ripis
Inter harundineas segetes faelemque minacem
Arboris in trunco longis praefigere telis
Implicitumque sinu spinosi corporis erem
Ferre domum; talique placet dare lintea cursu,
Dum non inagna ratis, vicinis sueta moveri
Litoribus tutosque sinus percurrere remis,
Nunc primum dat vela notis portusque fideles
Linquit et Adriacas audet temptare procellas.
Mox vestros meliore lyra memorare triumphos
Accingar, divi fortissima pignora Cari,
Atque canam nostrum geminis sub finibus orbis
Litus et edomitas fraterno numine gentes,
Quae Rhenum Tigrimque bibunt Ararisque remotum
Principium Nilique vident in origine fontem;
Nec taceam, prima quae nuper bella sub Arcto
Felici, Carine, manu confeceris, ipso
Paene prior genitore deo, utque intima frater
Persidos et veteres Babylonos ceperit arces,
Ultus Romulei violata cacumina regni;
Inbellemque fugam referam clausasque pharetras
Parthorum laxosque arcus et spicula nulla.
Haec vobis nostrae libabunt carmina Musae, L2[O]
Cum primum vultus sacros, bona numina terrae,
Contigerit vidisse mihi: iam gaudia vota
Temporis inpatiens sensus spretorque morarum
Praesumit videorque mihi iam cernere fratrum
Augustos habitus, Romam clarumque senatum
Hi fidos ad bella duces et milite multo
Agmina, quis fortes animat devotio mentes:
Aurea purpureo longe radiantia velo
Signa micant sinuatque truces levis aura dracones.
Tu modo, quae saltus placidos silvasque pererras,
Latonae, Phoebe, magnum decus, heia age suetos
Sume habitus arcumque manu pictamque pharetram
Suspende ex humeris, sint aurea tela, sagittae,
Candida puniceis aptentur crura cothurnis,
Sit chlamys aurato multum subtegmine lusa
Conrugesque sinus gemmatis balteus artet
Nexibus, implicitos cohibe diademate crines.
Tecum Naiades faciles viridique iuventa
Pubentes Dryades Nymphaeque, unde amnibus umor,
Adsint et docilis decantet Oreadas Echo.
Duc age, diva, tuum frondosa per avia vatem:
Te sequimur, tu pande domos et lustra ferarum.
Huc igitur mecum, quisquis percussus amore
Venandi damnas lites rabidosque tumultus

Civilesque fugis strepitus bellique fragores
Nec praedas avido sectaris gurgite ponti.
Principio tibi cura canum non segnis ab anno
Incipiat primo, cum Ianus, temporis auctor,
Pandit inocciduum bissenis mensibus aevum.
Elige tunc cursu facilem facilemque recursu,
Seu Lacedaemonio natam seu rure Molosso,
Non humili de gente canem. sit cruribus altis,
Sit rigidis, multamque trahat sub pectore lato
Costarum sub fine decenter prona carinam,
Quae sensim rursus sicca se colligat alvo,
Renibus ampla satis validis diductaque coxas,
Cuique nimis molles fluitent in cursibus aures.
Huic parilem summitte marem, sic omnia magnum,
Dum superant vires, dum laeto flore iuventas
Corporis et venis primaevis sanguis abundat.
Namque graves morbi subeunt segnisque senectus
Invalidamque dabunt non firmo robore prolem.
Sed diversa magis feturae convenit aetas:
Tu bis vicenis plenum iam mensibus acrem
In Venerem permitte marem; sit femina, binos
Quae tulerit soles. haec optima cura iugandis.
Mox cum se bina formarit lampade Phoebe
Ex quo passa marem genitalia viscera turgent,
Fecundos aperit partus matura gravedo,
L2[I] Continuo largaque vides strepere omnia prole.
Sed, quamvis avidus, primos contemnere partus
Malueris; mox non omnes nutrire minores.
Nam tibi si placitum populosos pascere fetus,
Iam macie tenues sucique videbis inanes
Pugnantesque diu, quisnam prior ubera lambat,
Distrahere invalidam lassato viscere matrem.
Sin vero haec cura est, melior ne forte necetur
Abdaturve domo, catulosque probare voluntas,
Quis nondum gressus stabiles neque lumina passa
Luciferum videre iubar, quae prodidit usus
Percipe et intrepidus spectatis annue dictis.
Pondere nam catuli poteris perpendere vires
Corporibusque leves gravibus praenoscere cursu.
Quin et flammato ducatur linea longe
Circuitu signetque habilem vapor igneus orbem,
Inpune ut medio possis consistere circo:
Huc omnes catuli, huc indiscreta feratur
Turba: dabit mater partus examen, honestos
Iudicio natos servans trepidosque periclo.
Nemesianus Cyn. Nam postquam conclusa videt sua germina flammis,
Continuo saltu transcendens fervida zonae
Vincla, rapit rictu primum portatque cubili,
Mox alium, mox deinde alium. sic conscia mater
Segregat egregiam subolem virtutis amore.

2 (2C)

Hos igitur genetrice simul iam vere sereno
Molli pasce sero (passim nam lactis abundans Nemesianus Cyn.
Tempus adest, albent plenis et ovilia mulctris),
Interdumque cibo Cererem cum lacte ministra,
Fortibus ut sucis teneras complere medullas
Possint et validas iam tunc promittere vires.
Sed postquam Phoebus candentem fervidus axem
Contigerit tardasque vias cancrique morantis
Sidus init, tunc consuetam minuisse saginam
Profuerit tenuesque magis retinere cibatus,
Ne gravis articulos depravet pondere moles.
Nam tum membrorum nexus nodosque relaxant
Infirmosque pedes et crura natantia ponunt,
Tunc etiam niveis armantur dentibus ora.
Sed neque conclusos teneas neque vincula collo
Inpatiens circumdederis noceasque futuris
Cursibus inprudens. catulis nam saepe remotis
Aut vexare trabes, laceras aut mandere valvas
Mens erit, et teneros torquent conatibus artus
Obtunduntve novos adroso robore dentes
Aut teneros duris inpingunt postibus ungues;
Mox cum iam validis insistere cruribus aetas
Passa, quater binos volvens ab origine menses,
Inlaesis catulos spectaverit undique membris,
Tunc rursus miscere sero Cerealia dona
Conveniet fortemque dari de frugibus escam, L2[I]
Libera tunc primum consuescant colla ligari
Concordes et ferre gradus clausique teneri.
Iam cum bis denos Phoebe reparaverit ortus,
Incipe non longo catulos producere cursu,
Sed parvae vallis spatio saeptove novali.
His leporem praemitte manu, non viribus aequis
Nec cursus virtute parem, sed tarda trahentem
Membra, queant iam nunc faciles ut sumere praedas.
Nec semel indulge catulis moderamina cursus,
Sed donec validos etiam praevertere suescant
Exerceto diu, venandi munera cogens
Discere et emeritae laudem virtutis amare.
Nec non consuetae norint hortamina vocis,
Seu cursus revocent, iubeant seu tendere cursus.
Quin etiam docti victam contingere praedam
Exanimare velint tantum, non carpere sumptam.
Sic tibi veloces catulos reparare memento
Semper et in parvos iterum protendere curas.
Nam tristis morbi, scabies et sordida venis
Saepe venit multamque canes discrimine nullo
Dant stragem: tu sollicitos inpende labores
Et sortire gregem suffecta prole quotannis.
Quin acidos Bacchi latices Tritonide olivo
Admiscere decet catulosque canesque maritas

Unguere profuerit tepidoque ostendere soli,
Nemesianus ◆ Cyn. Auribus et tineas candenti pellere cultro.
Est etiam canibus rabies, letale periclum.
Quod seu caelesti corrupto sidere manat,
Cum segnes radios tristi iaculatur ab aethra
Phoebus et attonito pallens caput exserit orbe
(Sed magis, ignicomi candentia terga leonis
Cum quatit, hoc canibus blandis inviscerat aestus),
Exhalat seu terra sinu, seu noxius aer
Causa mali, seu cum gelidus non sufficit umor
Torrida per venas concrescunt semina flammae:
Quicquid id est, imas agitat sub corde medullas
Inque feros rictus nigro spumante veneno
Prosilit, insanos cogens infigere morsus.
Disce igitur potus medicos curamque salubrem.
Tunc virosa tibi sumes multumque domabis
Castorea, attritu silicis lentescere cogens;
Ex ebore huc trito pulvis sectove feratur,
Admiscensque diu facies concrescere utrumque:
Mox lactis liquidos sensim superadde fluores,
Ut non cunctantes haustus infundere cornu;
Inserto possis Furiasque repellere tristes
Atque iterum blandas canibus componere mentes.
Sed non Spartanos tantum tantumve Molossos
Pascendum catulos: divisa Britannia mittit
L2[O] Veloces nostrique orbis venatibus aptos.
Nec tibi Pannonicae stirpis temnatur origo,
Nec quorum proles de sanguine manat Hibero.
Quin etiam siccae Libyes in finibus acres
Gignuntur catuli, quorum non spreveris usum.
Quin et Tuscorum non est extrema voluptas
Saepe canum. sit forma illis licet obsita villo
Dissimilesque habeant catulis velocibus artus,
Haud tamen iniocunda dabunt tibi munera praedae,
Namque et odorato noscunt vestigia prato
Atque etiam leporum secreta cubilia monstrant.
Horum animos moresque simul naresque sagaces
Mox referam; nunc omnis adhuc narranda supellex
Venandi cultusque mihi dicendus equorum.
Cornipedes igitur lectos det Graecia nobis
Cappadocumque notas referat generosa propago
Armata et palmas nuper grex omnis avorum.
Illis ampla satis levi sunt aequora dorso
Inmodicumque latus parvaeque ingentibus alvi,
Ardua frons auresque agiles capitisque decori
Altus honos oculique vago splendore micantes,
Plurima se validos cervix resupinat in armos,
Fumant umentes calida de nare vapores,
Nec pes officium standi tenet, ungula terram
Crebra ferit virtusque artus animosa fatigat.

3 (3C) Quin etiam gens ampla iacet trans ardua Calpes
Culmina, cornipedum late fecunda proborum.
Namque valent longos pratis intendere cursus,
Nec minor est illis Graio quam in corpore forma,
Nec non terribiles spirabile flumen anheli
Provolvunt flatus et lumina vivida torquent
Hinnitusque cient tremuli frenisque repugnant,
Nec segnes mulcent aures, nec crure quiescunt.
Sit tibi praeterea sonipes, Maurusia tellus
Quem mittit (modo sit gentili sanguine firmus)
Quemque coloratus Mazax deserta per arva
Pavit et assiduos docuit tolerare labores.
Nec pigeat, quod turpe caput, deformis et alvus
Est ollis quodque infrenes, quod liber uterque,
Quodque iubis pronos cervix deverberet armos.
Nam flecti facilis lascivaque colla secutus
Paret in obsequium lentae moderamine virgae:
Verbera sunt praecepta fugae, sunt verbera freni.
Quin et promissi spatiosa per aequora campi
Cursibus adquirunt commoto sanguine vires
Paulatimque avidos comites post terga relinquunt.
Haud secus effusis Neri per caerula ventis,
Cum se Threicius Boreas superextulit antro
Stridentique sono vastas exterruit undas,
Omnia turbato cesserunt flamina ponto:
Ipse pater fluctus spumanti murmure fervens L1[I]
Conspicuum pelago caput eminet, omnis euntem
Nereidum mirata suo stupet aequore turba.
Horum tarda venit longi fiducia cursus,
His etiam emerito vigor est invenalis in aevo.
Nam quaecumque suis virtus bene floruit annis,
Non prius est animo quam corpore passa ruinam.
Pasce igitur sub vere novo farragine molli
Cornipedes venamque feri veteresque labores
Effluere aspecta nigri cum labe cruoris.
Mox laetae redeunt in pectora fortia vires
Et nitidos artus distento robore formant;
Mox sanguis venis melior calet, ire viarum
Longa volunt latumque fuga consumere campum.
Inde ubi pubentes calamos duraverit aestas
Lactentesque urens herbas siccaverit omnem
Messibus umorem culmusque armarit aristas,
Hordea tum paleasque leves praebere memento:
Pulvere quin etiam puras secernere fruges
Cura sit atque toros manibus percurrere equorum,
Gaudeat ut plausu sonipes laetumque relaxet Nemesianus
Corpus et altores rapiat per viscera sucos. Cyn.
Id curent famuli comitumque animosa iuventus.
Nec non et casses idem venatibus aptos
Atque plagas longoque meantia retia tractu

Addiscant raris semper contexere nodis
Et servare modum maculis linoque tenaci.
Linea quin etiam, magnos circumdare saltus
Quae possit volucresque metu concludere praedas,
Digerat innexas non una ex alite pinnas.
Namque ursos magnosque sues cervosque fugaces
Et vulpes acresque lupos ceu fulgura caeli
Terrificant linique vetant transcendere saeptum.
Has igitur vario semper fucare veneno
Curabis niveisque alios miscere colores
Alternosque metus subtegmine tendere longo.
Dat tibi pinnarum terrentia milia vultur,
Dat Libye, magnarum avium fecunda creatrix,
Dantque grues cycnique senes et candidus anser,
Dant quae fluminibus crassisque paludibus errant
Pellitosque pedes stagnanti gurgite tingunt.
Hinc mage puniceas nativo munere sumes:
Namque illic sine fine greges florentibus alis
Invenies avium suavique rubescere luto
Et sparsos passim tergo vernare colores.
His ita dispositis hiemis sub tempus aquosae
Incipe veloces catulos inmittere pratis,
Incipe cornipedes latos agitare per agros.
Venemur dum mane novum, dum mollia prata
Nocturnis calcata feris vestigia servant.

L1[O]

VENANDI cano mille vias hilaresque labores
Discursusque citos, securi praelia ruris,
Pandimus. Aonio iam nunc mihi pectus ab oestro
Aestuat: ingentes Helicon iubet ire per agros,
Castaliusque mihi nova pocula fontis alumnus
Ingerit et late campos metatus apertos
Imponitque iugum vati retinetque corymbis
Implicitum ducitque per aula, qua sola numquam
Trita rotis. iuvat aurato procedere curru
Et parere deo: virides en ire per herbas
Imperat: intacto premimus vestigia musco;
Et, quamvis cursus ostendat tramite noto
Obvia Calliope, facilest insistere prato
Non placito, rudibus qua luceat orbita sulcis.
Nam quis non Nioben numeroso funere maestam
Iam cecinit? quis non Semelen ignemque iugalem
Letalemque simul novit de paelicis astu?
Quis magno recreata tacet cunabula Baccho,
Ut pater omnipotens maternos reddere menses
Dignatus iusti complerit tempora partus?
Sunt qui sacrilego rorantes sanguine thyrsos
(Nota nimis) dixisse velint, qui vincula Dirces
Pisaeique tori legem Danaique cruentum
Imperium sponsasque truces sub foedere primo
Dulcia funereis mutantes gaudia taedis.

Biblidos indictum nulli scelus; impia Myrrhae
Conubia et saevo violatum crimine patrem
Novimus, utque Arabum fugiens cum carperet arva
Iuit in arboreas frondes animamque virentem.
Sunt qui squamosi referant fera sibila Cadmi
Stellatumque oculis custodem virginis Ius
Herculeosque velint semper numerare labores
Miratumque rudes se tollere ad aera pinnas
Post epulas, Philomela, tuas; sunt ardua mundi
Qui male temptantem curru Phaethonta loquantur
Extinctasque canant emisso fulmine flammas
Fumantemque Padum, Cycnum plumamque senilem
Et flentes semper germani funere silvas.
Tantalidum casus et sparsas sanguine mensas
Condentemque caput visis Titana Mycenis
Horrendasque vices generis dixere priores.
Colchidos iratae sacris imbuta venenis
Munera non canimus pulchraeque incendia Glauces,
Non crinem Nisi, non saevae pocula Circes,
Nec nocturna pie curantem busta sororem:
Haec iam magnorum praecepit copia vatum,
Omnis et antiqui vulgata est fabula saecli.
Nos saltus viridesque plagas camposque patentes
Scrutamur totisque citi discurrimus arvis
Et varias cupimus facili cane sumere praedas;
Nos timidos lepores, inbelles figere dammas
Audacesque lupos, vulpem captare dolosam
Gaudemus; nos flumineas errare per umbras
Malumus et placidis ichneumona quaerere ripis
Inter harundineas segetes faelemque minacem
Arboris in trunco longis praefigere telis
Implicitumque sinu spinosi corporis erem
Ferre domum; talique placet dare lintea cursu,
Dum non inagna ratis, vicinis sueta moveri
Litoribus tutosque sinus percurrere remis,
Nunc primum dat vela notis portusque fideles
Linquit et Adriacas audet temptare procellas.
Mox vestros meliore lyra memorare triumphos
Accingar, divi fortissima pignora Cari,
Atque canam nostrum geminis sub finibus orbis
Litus et edomitas fraterno numine gentes,
Quae Rhenum Tigrimque bibunt Ararisque remotum
Principium Nilique vident in origine fontem;
Nec taceam, prima quae nuper bella sub Arcto
Felici, Carine, manu confeceris, ipso
Paene prior genitore deo, utque intima frater
Persidos et veteres Babylonos ceperit arces,
Ultus Romulei violata cacumina regni;
Inbellemque fugam referam clausasque pharetras
Parthorum laxosque arcus et spicula nulla.
Haec vobis nostrae libabunt carmina Musae,

AS IF INTERLEAVED

language:	Latin (LATE III CE)
base text:	Baehrens
	PLM iii (1881)
typeface:	Kings Caslon by Dalton Maag

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 325 lines 2.0

PRINT:
8 to **10**

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

NEMESIANUS
CYNEGETICA

DE AUCUPIO THEN RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

Unguere profuerit tepidoque ostendere soli,
Auribus et tineas candenti pellere cultro.
⬩ Est etiam canibus rabies, letale periclum.
Quod seu caelesti corrupto sidere manat,
Cum segnes radios tristi iaculatur ab aethra
Phoebus et attonito pallens caput exserit orbe
(Sed magis, ignicomi candentia terga leonis
Cum quatit, hoc canibus blandis inviscerat aestus),
Exhalat seu terra sinu, seu noxius aer
Causa mali, seu cum gelidus non sufficit umor
Torrida per venas concrescunt semina flammae:
Quicquid id est, imas agitat sub corde medullas
Inque feros rictus nigro spumante veneno
Prosilit, insanos cogens infigere morsus.
Disce igitur potus medicos curamque salubrem.
Tunc virosa tibi sumes multumque domabis
Castorea, attritu silicis lentescere cogens;
Ex ebore huc trito pulvis sectove feratur,
Admiscensque diu facies concrescere utrumque:
Mox lactis liquidos sensim superadde fluores,
Ut non cunctantes haustus infundere cornu;
Inserto possis Furiasque repellere tristes
Atque iterum blandas canibus componere mentes.
Sed non Spartanos tantum tantumve Molossos
Pascendum catulos: divisa Britannia mittit
L3[I] Veloces nostrique orbis venatibus aptos.
Nec tibi Pannonicae stirpis temnatur origo,
Nec quorum proles de sanguine manat Hibero.
Quin etiam siccae Libyes in finibus acres
Gignuntur catuli, quorum non spreveris usum.
Quin et Tuscorum non est extrema voluptas
Saepe canum. sit forma illis licet obsita villo
Dissimilesque habeant catulis velocibus artus,
Haud tamen iniocunda dabunt tibi munera praedae,
Namque et odorato noscunt vestigia prato
Atque etiam leporum secreta cubilia monstrant.
Horum animos moresque simul naresque sagaces
Mox referam; nunc omnis adhuc narranda supellex
Venandi cultusque mihi dicendus equorum.
Cornipedes igitur lectos det Graecia nobis
Cappadocumque notas referat generosa propago
Armata et palmas nuper grex omnis avorum.
Illis ampla satis levi sunt aequora dorso
Inmodicumque latus parvaeque ingentibus alvi,
Ardua frons auresque agiles capitisque decori
Altus honos oculique vago splendore micantes,
Plurima se validos cervix resupinat in armos,
Fumant umentes calida de nare vapores,
Nec pes officium standi tenet, ungula terram
Crebra ferit virtusque artus animosa fatigat.

3 (3C) Quin etiam gens ampla iacet trans ardua Calpes
Culmina, cornipedum late fecunda proborum.
Namque valent longos pratis intendere cursus,
Nec minor est illis Graio quam in corpore forma,
Nec non terribiles spirabile flumen anheli
Provolvunt flatus et lumina vivida torquent
Hinnitusque cient tremuli frenisque repugnant,
Nec segnes mulcent aures, nec crure quiescunt.
Sit tibi praeterea sonipes, Maurusia tellus
Quem mittit (modo sit gentili sanguine firmus)
Quemque coloratus Mazax deserta per arva
Pavit et assiduos docuit tolerare labores.
Nec pigeat, quod turpe caput, deformis et alvus
Est ollis quodque infrenes, quod liber uterque,
Quodque iubis pronos cervix deverberet armos.
Nam flecti facilis lascivaque colla secutus
Paret in obsequium lentae moderamine virgae:
Verbera sunt praecepta fugae, sunt verbera freni.
Quin et promissi spatiosa per aequora campi
Cursibus adquirunt commoto sanguine vires
Paulatimque avidos comites post terga relinquunt.
Haud secus effusis Neri per caerula ventis,
Cum se Threicius Boreas superextulit antro
Stridentique sono vastas exterruit undas,
Omnia turbato cesserunt flamina ponto:
Ipse pater fluctus spumanti murmure fervens L3[I]
Conspicuum pelago caput eminet, omnis euntem
Nereidum mirata suo stupet aequore turba.
Horum tarda venit longi fiducia cursus,
His etiam emerito vigor est invenalis in aevo.
Nam quaecumque suis virtus bene floruit annis,
Non prius est animo quam corpore passa ruinam.
Pasce igitur sub vere novo farragine molli
Cornipedes venamque feri veteresque labores
Effluere aspecta nigri cum labe cruoris.
Mox laetae redeunt in pectora fortia vires
Et nitidos artus distento robore formant;
Mox sanguis venis melior calet, ire viarum
Longa volunt latumque fuga consumere campum.
Inde ubi pubentes calamos duraverit aestas
Lactentesque urens herbas siccaverit omnem
Messibus umorem culmusque armarit aristas,
Hordea tum paleasque leves praebere memento:
Pulvere quin etiam puras secernere fruges
Cura sit atque toros manibus percurrere equorum,
Gaudeat ut plausu sonipes laetumque relaxet
Corpus et altores rapiat per viscera sucos.
Id curent famuli comitumque animosa iuventus.
Nec non et casses idem venatibus aptos
Atque plagas longoque meantia retia tractu

Nemes-
ianus
Cyn.

Addiscant raris semper contexere nodis 4
Nemes- Et servare modum maculis linoque tenaci.
ianus ◆ Linea quin etiam, magnos circumdare saltus
Cyn. Quae possit volucresque metu concludere praedas,
Digerat innexas non una ex alite pinnas.
Namque ursos magnosque sues cervosque fugaces
Et vulpes acresque lupos ceu fulgura caeli
Terrificant linique vetant transcendere saeptum.
Has igitur vario semper fucare veneno
Curabis niveisque alios miscere colores
Alternosque metus subtegmine tendere longo.
Dat tibi pinnarum terrentia milia vultur,
Dat Libye, magnarum avium fecunda creatrix,
Dantque grues cycnique senes et candidus anser,
Dant quae fluminibus crassisque paludibus errant
Pellitosque pedes stagnanti gurgite tingunt.
Hinc mage puniceas nativo munere sumes:
Namque illic sine fine greges florentibus alis
Invenies avium suavique rubescere luto
Et sparsos passim tergo vernare colores.
His ita dispositis hiemis sub tempus aquosae
Incipe veloces catulos inmittere pratis,
Incipe cornipedes latos agitare per agros.
Venemur dum mane novum, dum mollia prata
Nocturnis calcata feris vestigia servant.

L3[O] Et tetracem, Romae quem nunc vocitare taracem
de Coeperunt. avium est multo stultissima. namque
aucupio Cum pedicas necti sibi contemplaverit adstans,
Immemor ipse sui tamen in dispendia currit.
Tu vero adductos laquei cum senseris orbes
Appropera et praedam pennis crepitantibus aufer.
Nam celer oppressi fallacia vincula colli
Excutit et rauca subsannat voce magistri
Consilium et laeta fruitur iam pace solutus.
Hic prope Peltinum ad radices Apennini
Nidificat, patulis qua se sol obicit agris,
Persimilis cineri dorsum, maculosaque terga
Inficiunt pullae cacabantis imagine notae.
Tarpeiae est custos arcis non corpore maior
Nec qui te volucres docuit, Palamede, figuras.
Saepe ego nutantem sub iniquo pondere vidi
Mazonomi puerum, portat cum prandia, circo
Quae consul praetorve novus construxit ovanti.
Cum nemus omne suo viridi spoliatur honore
Fultus equi niveis silvas pete protinus altas
Exuviis: praeda est facilis et amoena scolopax.
Corpore non Paphiis avibus maiore videbis.
Illa sub aggeribus primis, qua proluit humor,
Pascitur, exiguos sectans obsonia vermes.
At non illa oculis, quibus est obtusior, etsi 6
Sint nimium grandes, sed acutis naribus instat:
Impresso in terram rostri mucrone sequaces
Vermiculos trahit et vili dat praemia gulae. 28 353

VENANDI cano mille vias hilaresque labores 1
Discursusque citos, securi praelia ruris,
Pandimus. Aonio iam nunc mihi pectus ab oestro ◆
Aestuat: ingentes Helicon iubet ire per agros,
Castaliusque mihi nova pocula fontis alumnus
Ingerit et late campos metatus apertos
Imponitque iugum vati retinetque corymbis
Implicitum ducitque per aula, qua sola numquam
Trita rotis. iuvat aurato procedere curru
Et parere deo: virides en ire per herbas
Imperat: intacto premimus vestigia musco;
Et, quamvis cursus ostendat tramite noto
Obvia Calliope, facilest insistere prato
Non placito, rudibus qua luceat orbita sulcis.
Nam quis non Nioben numeroso funere maestam
Iam cecinit? quis non Semelen ignemque iugalem
Letalemque simul novit de paelicis astu?
Quis magno recreata tacet cunabula Baccho,
Ut pater omnipotens maternos reddere menses
Dignatus iusti complerit tempora partus?
Sunt qui sacrilego rorantes sanguine thyrsos
(Nota nimis) dixisse velint, qui vincula Dirces
Pisaeique tori legem Danaique cruentum L2[I]
Imperium sponsasque truces sub foedere primo
Dulcia funereis mutantes gaudia taedis.
Biblidos indictum nulli scelus; impia Myrrhae
Conubia et saevo violatum crimine patrem
Novimus, utque Arabum fugiens cum carperet arva
Iuit in arboreas frondes animamque virentem.
Sunt qui squamosi referant fera sibila Cadmi
Stellatumque oculis custodem virginis Ius
Herculeosque velint semper numerare labores
Miratumque rudes se tollere ad aera pinnas
Post epulas, Philomela, tuas; sunt ardua mundi
Qui male temptantem curru Phaethonta loquantur
Extinctasque canant emisso fulmine flammas
Fumantemque Padum, Cycnum plumamque senilem
Et flentes semper germani funere silvas.
Tantalidum casus et sparsas sanguine mensas
Condentemque caput visis Titana Mycenis
Horrendasque vices generis dixere priores.
Colchidos iratae sacris imbuta venenis
Munera non canimus pulchraeque incendia Glauces,
Non crinem Nisi, non saevae pocula Circes, Nemes-
Nec nocturna pie curantem busta sororem: ianus
Haec iam magnorum praecepit copia vatum, Cyn.
Omnis et antiqui vulgata est fabula saecli. 47
Nos saltus viridesque plagas camposque patentes